

## POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Teresa Flemming-Kulesza (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSA Maciej Piankowski (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania B. - PLP Spółki Akcyjnej  
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych  
z udziałem zainteresowanych BBO Spółki z o.o. i B. D.  
o objęcie ubezpieczeniem społecznym,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 marca 2012 r.,  
zażalenia B. - PLP Spółki Akcyjnej na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 21  
grudnia 2011 r.,

**oddala zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych postanowieniem z dnia 21 grudnia 2011 r. odrzucił skargę kasacyjną B. - PLP S.A. od wyroku tego Sądu z dnia 11 października 2011 r. Sąd Apelacyjny wskazał, że w myśl art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w dwumiesięcznym terminie od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Powyższe oznacza, że strona, która w określonym w art. 387 § 3 k.p.c. tygodniowym terminie od ogłoszenia sentencji wyroku nie złożyła wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem, nie może skutecznie wnieść skargi

kasacyjnej. W takiej sytuacji termin do złożenia skargi kasacyjnej w ogóle nie rozpoczyna biegu, wobec czego niemożliwe jest wniesienie tego środka zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNP 1997 nr 14, poz. 254; z dnia 30 stycznia 1998 r., III CKN 106/97, Prokuratura i Prawo 1998 nr 6, poz. 30; z dnia 8 grudnia 1999 r., II CKN 162/97, Prokuratura i Prawo 2000 nr 6, poz. 30; z dnia 25 stycznia 2007 r., I UZ 43/06, niepublikowane; z dnia 21 września 2010 r., III UZ 4/10, LEX nr 667501). Skoro odwołująca się nie złożyła skutecznie w opisanym terminie wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, Sąd Apelacyjny uznał, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna i na mocy art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. orzekł o jej odrzuceniu.

W zażaleniu B. - PLP S.A. zaskarżył w całości powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego zarzucając naruszenie art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię w wyniku przyjęcia, że strona, której nie zostało doręczone orzeczenie z uzasadnieniem nie może skutecznie wnieść skargi kasacyjnej; naruszenie art. 387 § 4 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, to znaczy jego niezastosowanie, choć powinien zostać zastosowany, ponieważ w niniejszej sprawie została wniesiona skarga kasacyjna, a nie zostało uprzednio sporządzone uzasadnienie, wobec czego Sąd Apelacyjny był zobowiązany sporządzić uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia; naruszenie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, to znaczy jego zastosowanie, choć nie powinien zostać zastosowany, ponieważ w niniejszej sprawie nie wystąpiła żadna z wymienionych w tym przepisie podstaw do odrzucenia skargi kasacyjnej.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu.

Na wstępie należy wyjaśnić, że według art. 394<sup>1</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną.

Zgodnie z art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c. skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Według zaś art. 387 § 3 k.p.c. orzeczenie z uzasadnieniem doręcza się tej stronie, która w terminie tygodniowym od ogłoszenia sentencji zażądała doręczenia.

Po wejściu w życie przepisów regulujących skargę kasacyjną aktualne jest utrwalone w orzecznictwie stanowisko, że ustawodawca wykluczył możliwość zaskarżenia obecnie skargą kasacyjną orzeczenia, którego doręczenia z uzasadnieniem strona nie zażądała w tygodniowym terminie od jego ogłoszenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2001 r., II CZ 146/00, OSNC 2001, nr 12, poz. 180). Innymi słowy, przyjmuje się, że jeżeli strona nie zażądała skutecznie doręczenia jej orzeczenia wraz z uzasadnieniem, termin do wniesienia skargi kasacyjnej w ogóle nie rozpoczyna biegu i jej wniesienie nie jest dopuszczalne (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., I CZ 111/05, niepublikowane; z dnia 2 marca 2006 r., I CZ 9/06, LEX nr 369447).

Także w doktrynie jednolicie wskazuje się, że strona, która zaniechała wystąpienia z żądaniem doręczenia jej orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem albo z innych przyczyn wniosek taki nie będzie skuteczny, nie uzyska prawa do wniesienia skargi kasacyjnej, ze względu na brak otwarcia terminu do jej wniesienia (por. W. Broniewicz, *Postępowanie cywilne w zarysie*, Warszawa 1998, s. 275; T. Ereciński, *Dopuszczalność kasacji w sprawach cywilnych (kilka uwag de lege lata i de lege ferenda)*, Księga pamiątkowa ku czci W. Broniewicza, Łódź 1998, s. 84). W razie wniesienia kasacji bez uprzedniego doręczenia skarżącemu orzeczenia z uzasadnieniem niemożliwa będzie sądowa ocena, czy skarga kasacja została wniesiona w przepisany terminie (por. W. Broniewicz, *op. cit.*, s. 275). Skarga kasacyjna ulega w takiej sytuacji odrzuceniu przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. albo przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. Zgłoszenie zatem wniosku o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem w trybie art. 387 § 3 k.p.c. jest niezbędnym warunkiem do zachowania prawa zaskarżenia orzeczenia skargą kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11

grudnia 1996 r., I PKN 45/96, OSNAPiUS 1997, nr 14, poz. 254 oraz z dnia 28 marca 2007 r., III CSK 66/07, LEX nr 315345; z dnia 24 sierpnia 2007 r., I CZ 94/07, LEX nr 897931).

W sprawie nie miał zastosowania przepis art. 387 § 4 k.p. Przepis ten został dodany ustawą z 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98) i według tej nowelizacji, Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich mogą wnieść skargę kasacyjną bez żądania uzasadnienia wyroku (art. 398<sup>5</sup> § 2 k.p.c.).

Z tych względów zażalenie podlega oddaleniu na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 w związku z art. 398<sup>14</sup> k.p.c.